

Η ώρα των βραβείων

Με τη απολογιστική συνέντευξη τύπου του Φεστιβάλ, μπήκαμε από χθες στην τελική ευθεία. Για άλλη μια χρονιά, το ενδιαφέρον του Δημάρχου Δράμας και Προέδρου του Φεστιβάλ Θωμά Μαργαρίτη επικεντρώθηκε στην Καπναποθήκη της Οδού Περδίκας και στην ανάγκη να προχωρήσει επιτέλους το έργο για να στεγάζεται μελλοντικά εκεί το Φεστιβάλ. Η ανάληψη καθηκόντων Υπουργού Μακεδονίας - Θράκης από τον προηγούμενο Πρόεδρο Μαργαρίτη Τζίμα είναι εξαιρετικός οιωνός στην κατεύθυνση αυτή. Ακόμα καλύτερος είναι, μάλιστα, ότι υπογράφηκε δωδεκαετής σύμβαση χρηματοδότησης του θεσμού από το Υπουργείο Πολιτισμού, όπως τόνισε ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής Αντώνης Παπαδόπουλος...

Η Τελετή Λήξης σηματοδοτεί τον αποχαιρετισμό στο Φεστιβάλ που φεύγει και το καλωσόρισμα σ' αυτό που έρχεται. Πολλοί από σας που κρατάτε στα χέρια σας το συγκεκριμένο φύλλο βρίσκεστε πιθανά στην αίθουσα του Δημοτικού Ωδείου για να παρακολουθήσετε τις απονομές, που θα σφραγίσουν και τυπικά το τέλος της φετινής διοργάνωσης. Τι διακρίσεις, λοιπόν, προβλέπονται για τη σημερινή βραδιά; Ξεκινώντας από τις παράλληλες βραβεύσεις, τόσο η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου όσο και η Ένωση Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου Τηλεόρασης κατά παράδοση επιβραβεύουν τις καλύτερες δημιουργίες σύμφωνα με τα μέλη των επιτροπών τους που παρίστανται στη Δράμα. Υπάρχουν, επίσης, οι Διακρίσεις - Κίνητρα του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, που θα δοθούν από την ειδική τριμελή επιτροπή του σε τρεις σκηνοθέτες και θα είναι ύψους 3.000 ευρώ, ενώ το ΕΚΚ έχει θεσπίσει και βραβείο καλύτερης ταινίας "κοινωνικού προβληματισμού", αξίας 5.000 ευρώ. Ως προς τα κυρίως βραβεία, θα απονεμηθούν δυο στις καλύτερες ταινίες μυθοπλασίας (4.500 και 2.350 ευρώ), ένα σε ντοκιμαντέρ (2.950 ευρώ) ένα σπουδαστικής ταινίας (2.950 ευρώ), ένα στους Έλληνες του Κόσμου (5.000 ευρώ), ένα στην κατηγορία digi (με έπαθλο 4.990 ευρώ), το βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη "Ντίνος Κατσουρίδης", με έπαθλο τεχνική υποστήριξη για το επόμενο φιλμ του σκηνοθέτη, και ειδικό βραβείο για την αρτιότερη παραγωγή (3.000 ευρώ). Ακόμα, προβλέπονται: τιμητική διάκριση φωτογραφίας, που συνεπάγεται την προσφορά από τον Νίκο Καβουκίδη 20 ρολών φιλμ 16 mm Kodak και τεχνική κάλυψη για την επόμενη προσπάθεια του σκηνοθέτη, καθώς και τιμητική διάκριση καλύτερης γυναικείας ερμηνείας, προσφορά του Δήμου Αγίας Παρασκευής Αττικής (900 ευρώ). Κλείνοντας την αναφορά μας στις επικείμενες βραβεύσεις, το 13ο Διεθνές Φεστιβάλ θα απονείμει το grand prix του (2.950 ευρώ), το β' βραβείο καλύτερης ταινίας (2.350 ευρώ), καθώς και τα βραβεία καλύτερης βαλκανικής ταινίας (2.350 ευρώ), EFA - UIP (2.000 ευρώ) και κινουμένου σχεδίου (1.470 ευρώ). Κάπως έτσι, και με τους δυο grand temoins, αλλά και τον Πρόεδρο της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, να έχουν κεντρική θέση στη σημερινή έκδοσή μας, οι "Υπότιτλοι" ανανεώνουν το ραντεβού τους μαζί σας για την επόμενη χρονιά, χωρίς πια αναδρομές στο ένδοξο παρελθόν, αλλά με τη βεβαιότητα ενός ακόμα πιο πλήρους προγράμματος. Για την ώρα... ας αρχίσουν οι χοροί!

Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Αναδρομή στο παρελθόν

Σταχυολογώντας ταινίες και δημιουργούς από τα 30 χρόνια του φεστιβάλ

7η πενταετία: 2003 - 2007

Πλησιάζοντας σιγά - σιγά προς τις μέρες μας, είναι λογικό να συναντάμε ονόματα νέων παιδιών. "Πρωτάκια" με όλο το μέλλον να ανοίγεται μπροστά τους. Με ανόθευτη ματιά, με διάθεση για κάτι ρηξικέλευθο, διαφορετικό. Αυτό είναι το σωστό: να βραβεύεται το καινούριο, το φρέσκο, το ενδιαφέρον, το πρωτότυπο. Έτσι, για τους επόμενους 4 βραβευμένους (εκείνους του 30ου φεστιβάλ θα τον μάθουμε σήμερα, βράδυ Κυριακής) αναγκαστικά το βιογραφικό ίσως να μην είναι τόσο γεμάτο. Το μέλλον, όμως, είναι όλο δικό τους: Στο 26ο φεστιβάλ Δράμας, το 2003, η ταινία που πήρε το 1ο βραβείο μυθοπλασίας ήταν το "Skipper Straad" της Ειρήνης Βαχλιώτη.

Ένας ναυτικός μένει ξέμπαρκος σε ένα μακρινό λιμάνι... Νοικιάζει ένα δωμάτιο σε μια φτηνή κάμαρα. Μια κάμαρα που μοιράζεται με άλλον, με τον οποίο εναλλάσσονται και την χρησιμοποιούν για να κοιμούνται ανά βάρδιες. Άλλος κοιμάται πρωί και άλλος βράδυ... Ο ναυτικός έχει καημό να μπαρκάρει και πάλι, να βρεθεί στη θάλασσα. Έως ότου συνειδητοποιεί κάτι: μοιραζόταν το κρεβάτι στο ξενοδοχείο με ένα κορίτσι της νύχτας...

Γυρισμένη σε άσπρο και μαύρο, κουβαλώντας Καββαδία και μια μυρωδιά γερμανικού εξπρεσιονισμού, τούτη η ταινία ξεχώρισε καθαρά από τις υπόλοιπες τη συγκεκριμένη χρονιά.

Η Ειρήνη Βαχλιώτη γεννήθηκε στην Αθήνα. Ξεκίνησε θεατρικές και κινηματογραφικές σπουδές στη σχολή Σταυράκου. Συνέχισε τις σπουδές της στο London College of Printing και σπούδασε σκηνοθεσία και σεναριογραφία στο Λονδίνο, στο πανεπιστήμιο του Westminster. Από το 1995 έως το 1999 δούλεψε ως μοντέρ και παραγωγός στη δική της εταιρεία (Iris Film) στο Λονδίνο.

Στο 27ο φεστιβάλ Δράμας, το 2004, η ταινία που πήρε το 1ο βραβείο μυθοπλασίας ήταν η "Πιλάλα" του Θοδωρή Παπαδουλάκη.

Ο 12χρονος Αντύπας λατρεύει τον στίβο. Έχει ως πρότυπό του τον Κώστα Κεντέρη. Και τον παρακολουθεί σε όλους τους αγώνες που δείχνει η τηλεόραση. Το ίδιο ετοιμάζεται να κάνει και μια ζεστή, καλοκαιρινή μέρα. Μόνο που μια διακοπή ρεύματος τον αιφνιδιάζει. Χωρίς να χάσει χρόνο,

διασχίζει όλο το χωριό του στην Κρήτη, αναστατώνοντάς το, προκειμένου να φτάσει στο καφενείο του παππού του, το μόνο μέρος που έχει ρεύμα...

Μια ταινία χορταστική, απολαυστική, διασκεδαστική που γεμίζει τον θεατή θετικά αισθήματα, γενναϊόδωρη και ελπιδοφόρα, από έναν πολλά υποσχόμενο σκηνοθέτη, ο οποίος διέπρεψε και στην επόμενη μικρού μήκους ταινία του, το "Σάμουρε"...

Ο Θοδωρή Παπαδουλάκης γεννήθηκε στη Νότια Αφρική. Σπούδασε κινηματογράφο και σκηνοθεσία τηλεόρασης κι έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην παραγωγή ταινιών.

Στο 28ο φεστιβάλ Δράμας, το 2005, η ταινία που πήρε το 1ο βραβείο μυθοπλασίας ήταν η "Προσασία" του Χρήστου Νικολέρη.

Ο Βενετός, σεσημασμένος κακοποιός, έχει εξοντώσει τον Εσκιμώο. Γενικώς, "καθαρίζει" για το αφεντικό του. Η Θεσσαλονίκη είναι μια πόλη στην οποία δεν φοβάται κανέναν. Ή μήπως όχι; Όταν πάει να διώξει μετανάστες από περιοχή που προορίζεται να "ανασυγκροτηθεί", θα βρει τον μάστορά του από έναν πιτσιρικά με πολύ τσαμπουκά...

Ταινία όπου όλα είναι έτσι όπως πρέπει! Από τη σκηνοθεσία του Νικολέρη και την απολαυστική ερμηνεία του Μιχάλη Ιατρόπουλου μέχρι το σενάριο του Παναγιώτη Ιωσηφέλη. Μια ταινία η οποία αποδεικνύει πως η Θεσσαλονίκη είναι πολλά υποσχόμενη ως κινηματογραφούπολη.

Ο Χρήστος Νικολέρης γεννήθηκε και ζει στη Θεσσαλονίκη. Είναι ιδρυτικό μέλος της εταιρείας οπτικοακουστικών παραγωγών N-ORASIS. Ασχολείται με τη σκηνοθεσία βιντεοκλίπ και διαφημιστικών σποτ.

Για το περσινό φεστιβάλ, το 29ο, να θυμίσουμε ότι το Α' βραβείο ταινίας μυθοπλασίας κέρδισε το φιλμ "Μπαχ και μπουζούκι" της Αγγέλας Μυλωνάκη, μια ιστορία για το πώς μπορείς να συνδυάσεις το πάθος σου με την παράδοση, μια ταινία για τους μετανάστες στη Γερμανία που βιώνουν την εθνική τους μοναξιά, αλλά αντιστέκονται συνάμα.

Θόδωρος Γιαχουσιτίδης

Σημείωση: για το παραπάνω κείμενο χρησιμοποιήθηκαν ως πηγές τα site www.dramafilm-festival.gr www.filmfestival.gr www.gfc.gr www.mesopotamia.gr και www.shortfilm.gr

υπότιτλοι

Αρχισυντάκτης: Δημοσθένης Ξιφιλίνος
Συντάκτες: Μαρίνα Αγγελάκη, Θόδωρος Γιαχουσιτίδης, Αλέξανδρος Μιλκίδης, Μαριάννα Ράντου
Μεταφράσεις: Χριστίνα Σιαμίδου
Σχεδιασμός: Αλέξης Κουβαριτάκης
Εκτύπωση: Art Studio Δράμα

subtitles

Editor in Chief: Dimosthenis Xifilinos
Editors: Marina Aggelaki, Theodor Giahoustidis, Alexandros Milkidis, Marianna Randou
Translations: Christina Siamidou
Artwork: Alexis Kouvaritakis
Print: Art Studio Drama

A flashback

A collection of films and filmmakers in the 30 years of the festival

7th five-year period: 2003 - 2007

Getting closer to our days, it is logical to happen upon the names of young kids. "Freshmen" with the future before them. With a pure approach and a desire for innovation. That is the proper process: to reward something new, fresh, interesting, original. So, for the next four award-winners (the winner of the 30th Festival will emerge tonight, on Sunday night), you might notice that their resumes are not very rich. But the future belongs to them:

At the 26th Drama Festival, in 2003, the First Award for fiction film went to Eirini Vachlioti for her film "Skipper Straad".

A sailor has been stranded in a far-away harbor... He rents a room in a cheap dormitory. A room that he shares with another man. They take turns sleeping in the room, with one of them sleeping at night and the other sleeping through the morning... The sailor longs to board a ship and be at sea once again. Until he realizes something: he has been sharing the hotel bed with a lady of the night...

Filmed in black and white, with the traces of Kavvadias and a touch of German expressionism, this film clearly stood out that year.

Eirini Vachlioti was born in Athens. She started her theatrical and film studies at the Stavrakos Film School. She continued her studies at the London College of Printing and studied Direction and Scriptwriting at the University of Westminster in London. From 1995 to 1999 she worked as an editor and a director at her own company (Iris Film) in London.

At the 27th Drama Festival, in 2004, the First Award for fiction film went to Thodoris Papadoulakis for his film "Pilala".

12 year-old Antypas loves track and field. His role model is Kostas Kenteris. He watches all of his races that are shown on television. He is preparing to do the exact same thing on a warm summer night. But a power shortage surprises him. Without losing any time, he runs across through his village, creating a big turmoil, in order to get to his grandfather's coffee shop, the only place with electrical power in the village...

A film that is fulfilling, enjoyable, fun, filling the viewer with positive emotions, generous and hopeful, from a very promising director, who followed this with another exceptional short film, entitled "Samoure"...

Thodoris Papadoulakis was born in South Africa. He studied Cinema and Television Direction and followed that with postgraduate studies in Film Production. At the 28th Drama Festival, in 2005, the First Award for fiction film went to Christos Nikoleris for his film "Protection".

The Venetian, a branded criminal, has eliminated the Escimo. He generally is the "cleaner" for his boss. Thessaloniki is a city where he fears no one. Or maybe not? When he goes to drive some immigrants away from an area that is about to be "reformed", he will meet his nemesis in the form of a kid with a lot of swagger...

A film where everything is as it should be! Starting from the direction of Nikoleris and the exceptional performance of Michalis Iatropoulos, up to the script of Panagiotis Iosifelis. A film which proves that Thessaloniki holds a lot of promise as a cinema-city.

Christos Nikoleris was born and currently lives in Thessaloniki. He is a founding member of the audiovisual company N-ORASIS. He is involved with the direction of videoclips and commercial videos.

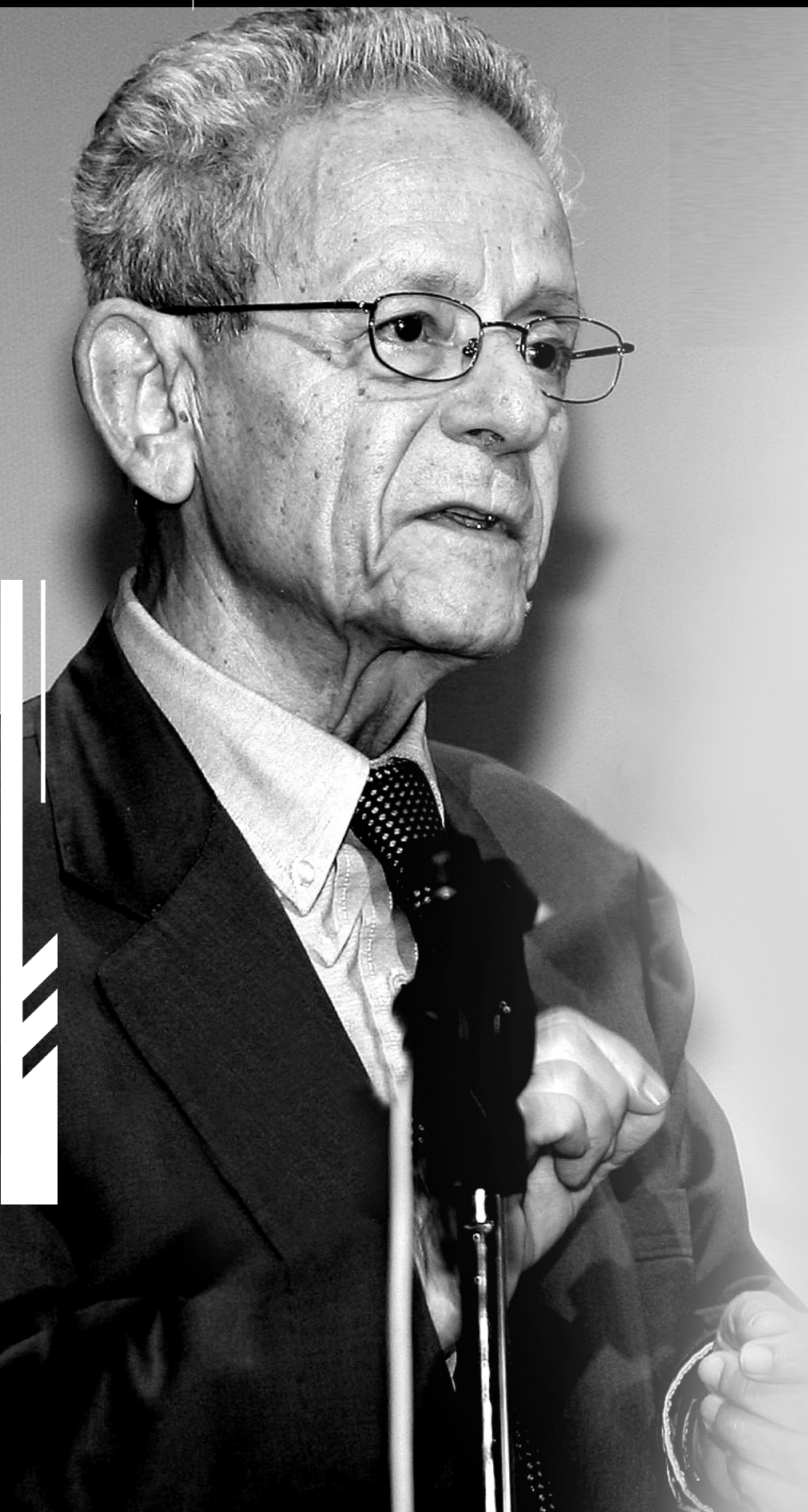
For last year's festival, the 29th, let us remind you that the First Prize for fiction film went to Aggela Mylonaki for her film "Back and Bouzouki", a story about how you can combine your passion with tradition, a film about immigrants in Germany who experience national loneliness, but are still fighting back.

Thodoros Giachoustidis

PS: The sources that were used for this essay were the book "Lexicon of Greek short films", by Alinda Dimitriou and the websites www.dramafilmfestival.gr, www.filmfestival.gr and www.shortfilm.gr.

Πιλάλα

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Καλός κινηματογράφος είναι αυτός που μπορεί να 'ναι και χρήσιμος!

Συνέντευξη στην **Μαρίνα Αγγελάκη**

Με άγρυπνο το μάτι του παρατηρητή -ως καλός κριτικός κινηματογράφου και λάτρης της ταινίας μικρού μήκους- ο Δημήτρης Χαρίτος, εκπροσωπώντας ή όχι θεσμούς και συμβούλια, παρακολουθεί το Φεστιβάλ της Δράμας 25 συναπτά έτη. Φέτος, την 26η του, ήταν ο Έλληνας Grand Temoin της 30ης διοργάνωσης. "Είναι μια συγκυρία που όμως έχει ένα ελάττωμα", μου είπε, κι άνοιξε η κουβέντα.

-Τι εννοείτε;

Με εμποδίζει να κάνω κριτική στο Φεστιβάλ. Τη βραδιά της έναρξης ξεχάστηκα και είπα μερικές βαριές κουβέντες, αλλά μετά μετάνιωσα γιατί δεν τις είπα όλες. Ο Grand Temoin θα μιλήσει για το αν έχει εξέλιξη η ταινία μικρού μήκους και χαίρομαι που θα το κάνω, αλλά εμένα με καίει να μιλήσω και για το αν έχει εξέλιξη και το οργανωτικό μέρος του Φεστιβάλ. Στους μεγάλους που ενεργούν και τάζουν λαγούς με πετραχήλια, αναφέρομαι.

-Ας γυρίσουμε πίσω το χρόνο.

Ο χρόνος κυλούσε κάτω από τα πόδια τους και λέγανε μεγάλες κουβέντες για την παγκόσμια εμβέλεια του Φεστιβάλ, με σπασμένα καθίσματα στη αίθουσα, μπόχα από τα κάτουρα και ένα φουαγέ πέντε επί πέντε. Μιλούσαν περί παγκοσμίου εμβέλειας ενός Φεστιβάλ, άνθρωποι οι οποίοι μόλις ξεκινούσε η πρώτη προβολή, χωρίς καν να σκύψουν, φεύγανε...

-Αναφέρεστε στους εκάστοτε Υπουργούς;

Σαφώς. Σ' όλους τους Υπουργούς Πολιτισμού καταρχήν. Οι οποίοι ουδέποτε πήραν στα σοβαρά τη Δράμα. Ούτε Μελίνα Μερκούρη εξαιρείται, ούτε Βενιζέλος...

-Με τη Μελίνα Μερκούρη Υπουργό Πολιτισμού έγινε από μια πρωτοβουλία της Λέσχης θεσμικό το Φεστιβάλ. Τι θυμάστε πιο έντονα από εκείνη;

Η Μελίνα ήτανε ντίβα. Είχε κι εκείνη την ανταρτοσύνη... Το τι χριστοπαναγίες κατέβαζε ήτανε άλλο πράγμα. Ήταν ένα ζωντανό πλάσμα, αλλά δεν νομίζω ότι καταλάβαινε καλά τι ήταν η καρέκλα

Anna Riska

Καλλυντικά - Αρώματα - Μπιζού
DONNA
COSMETICS

Κοσμητικές απλές προϊόντων ομορφιάς

της. Για υπουργούς Πολιτισμού έχω πολύ περιορισμένη διάθεση να μιλήσω με σπουδαία λόγια, αν ξεχάσω τον Κωνσταντίνο Τρυπάνη, ο οποίος παραιτήθηκε μόνος του ή την ευγένεια της κυρίας Μπενάκη. Όλοι τους όμως ήταν διαχειριστές. Οραματικός υπουργός δεν πέρασε από μέσα. Ακόμα κι ο Βενιζέλος, που όντως είναι μια ιδιοφυΐα, ήταν τόσο ματαιόδοξος... Φιλόδοξος να προχωρήσει πολιτικά, έδινε λύσεις βιαστικές κι έλεγε μεγάλες κούφιες λέξεις. Κι αυτή η "Περδίκη"... χρόνια ολόκληρα παλεύεται! Όμως δεν θα λύσει το πρόβλημα, κατά τη γνώμη μου. Η Δράμα, από τη στιγμή που έγινε ένα από τα μεγάλα ευρωπαϊκά φεστιβάλ μικρού μήκους, χρειάζεται ένα από την αρχή αρχιτεκτονικά σχεδιασμένο κτίριο για το Φεστιβάλ. Ένα Παλάι. Όπως είναι το Κλεμόν Φεράν, το Τάμπερε... Θεωρώ ότι πια είναι μια σπουδαία προίκα της πόλης. Εδώ ταιριάζει η παροιμία που λέει: ένας μουρλός πετάει μια πέτρα στη θάλασσα - ο Δερμεντζόγλου επί του προκειμένου και χίλιοι γνωστικοί ψάχνουν να την βρουν!

-Για τους ανθρώπους που το υπηρετούν καλλιτεχνικά κάνετε προηγουμένως ένα διαχωρισμό.

Καλλιτεχνικά οι άνθρωποι που το υπηρετούν, υπηρετούν με αγάπη και πετύχαν πράγματα. Με τόσο

Για υπουργούς Πολιτισμού, έχω πολύ περιορισμένη διάθεση να μιλήσω με σπουδαία λόγια

λίγα λεφτά, με τόσο μικρές δυνάμεις κάνανε αισθητή την παρουσία του. Κι οι πολιτικάδες μας, αν θέλουν, παρακολουθώντας τα ξένα προγράμματα του Φεστιβάλ,

μπορούν να μάθουν κινηματογράφο... Δυστυχώς όμως ξενυχτάνε πολύ... Παλιά ηγαίνανε στα Rooms, τώρα πάνε στο Μύλο...

-Εσάς, κύριε Χαρίτο, ποιο είδος κινηματογράφου σας αρέσει;

Ο χρήσιμος κινηματογράφος. Χωρίς να αναιρώ την αξία την ψυχαγωγική, θέλω να μπαίνει μέσα στον κοινωνικό προβληματισμό. Ακόμα και μέσω του κοινωνικού προβλήματος, να υπερβεί και το πολιτικό σκέλος της ζωής. Στην εποχή με την παγκοσμιοποίηση και τις κατάρεις, που αναδύονται αυτή τη στιγμή στη ζωή, το να έχεις την πολυτέλεια να μιλάς για τη γκόμενα που σε εγκατέλειψε, δεν νομίζω ότι βοηθάει. Όσο καλλιτεχνική κι αν την κάνεις την ταινία σου! Καλός κινηματογράφος είναι αυτός που μπορεί να 'ναι και χρήσιμος!

Dimitris Charitos

Good cinema is the cinema that can also be useful!

interview to **Marina Agelaki**

With the watchful eye of an observer - like the good film critic and short film aficionado that he is - Dimitris Charitos has been following the Drama Festival for 25 years running, either as a representative of institutions and boards or just as a regular viewer. This year, his 26th, he was the Greek Grand Temoir of the 30th Festival. "This is a faulty point in time", he said, and the conversation started.

-What do you mean?

It prevents me from criticizing the Festival. On the opening night I got carried away and spoke a few harsh words, but later I regretted not saying everything I wanted to say. The Grand Temoir will speak about the state of evolution of the short film, and I will be very happy to do that, but my burning desire is to discuss about the evolution of the organizational part of the Festival. I am referring to the "important people" who act and promise everything under the sun.

-Let's go back in time for a while.

Time was flowing through them and all they did was speak elegantly about the worldwide appeal of the Festival, while in the movie theater there were broken seats, a general stench of urine and a lobby not bigger than five by five meters. People who spoke about the worldwide appeal of the Festival would get up and leave as soon as the first screenings started, and they didn't even crouch to leave quietly.

-Are you referring to the Ministers of the Government?

Absolutely. To begin with I am referring to all the Ministers of Culture that have been here. They never took the city of Drama seriously. Not even Melina Merkouri, neither Venizelos...

-When Melina Merkouri was the Minister of Culture the initial initiative of the local Film Club was transformed to a Festival. What are your memories of her?

Melina was a diva. But she also had a fighting spirit... The curses that came out of her mouth were something else. She was a lively creature, but I don't think she realized what her position meant exactly. I am not very inclined to talk nicely about any of the Ministers of Culture, unless it would be for Konstantinos Tripanis, who resigned on his own, or Mrs. Benaki who was exceptionally gentle. But they were all managers. There never was a visionary minister. Even Venizelos, who truly is a genius, was so vain... In his ambition to promote his political career he would provide hasty solutions and speak empty words. And what about the "Perdika" project... we have been fighting for that for years! But I don't think this will be the solution to the problem. Since the Drama Festival is now one of the big European Short Film Festivals, it needs a new building with special architectural design to meet the needs of the Festival. A Palace. Just like Clermont-Ferrand or Tampere... I believe that the Festival is a significant part of the city's "dowry". I think that it is fitting to mention a proverb here: a madman throws a stone in the sea - that would be Dermentzoglou in our case - and a thousand scholars dive in to find it!

-You previously made a distinction for the people that serve the artistic part of the Festival.

The people that have served the artistic part of the Festival have done so with love and have achieved many things. With very limited financial resources and very little power they were able to make the Festival a known entity. And our youth, if they wanted to, might learn a few things about the cinema if they watched the international sections of the Festival... Unfortunately, they like to party too much... They used to go to the "Rooms", now they go to the "Mylos".

-What is your favorite kind of cinema, Mr. Charitos?

Useful cinema. While I don't want to detract from its entertainment value, I want the cinema to engage in social discussion. Even through the social problem, it should rise above the political aspect of life. In this age of globalization and the accompanying curses that are rising up in our lives, having the luxury to talk about the chick that dumped you is not really helpful, in my opinion. Even if your film is an example of artistic perfection! Good cinema is the cinema that can also be useful!

MAKE UP ARTIST
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΦΕΤΖΗ

Tel: 25210-45505
Mob: 6976-010282

Καραγιαννίδης
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΤΣΑΝΤΕΣ
Θ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ 6 & 7 ΔΡΑΜΑ ΤΗΛ. 25210.36077
& 19ης ΜΑΪΟΥ 88
negozio
BENIZEΛΟΥ 6 ΔΡΑΜΑ ΤΗΛ. 25210.31509

ΌΛΓΑ ΜΑΡΚΟΒΑ

Ο κινηματογράφος είναι επικοινωνία

Λόγος χειμαρρώδης, αλλά και περιεκτικός... οξύς, αλλά και συμβουλευτικός. Η grande temoine του φετινού Διεθνούς Διαγωνιστικού τμήματος του Φεστιβάλ της Δράμας, Όλγα Μάρκοβα, κριτικός κινηματογράφου και δημοσιογράφος, παλιά γνώριμη του Φεστιβάλ (τελευταία της επίσκεψη πέρσι, ως μέλος της κριτικής επιτροπής), κατέχει όσο λίγοι την τέχνη τόσο του κινηματογράφου όσο και της κριτικής. Έχοντας συμμετάσχει σε πολλά κινηματογραφικά Φεστιβάλ ανά τον κόσμο, τονίζει την αναγκαιότητά τους σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε και υπογραμμίζει πως ιδιαίτερη έμφαση πρέπει να δοθεί στα φεστιβάλ της βαλκανικής χερσονήσου. Τα φεστιβάλ του Βελιγραδίου, της Σόφιας και, φυσικά, αυτό της Δράμας έχουν στο πρόγραμμά τους επιλεγμένες ταινίες παγκόσμιου ενδιαφέροντος, αλλά και προτάσεις πειραματικές και καινοτόμες, δίνοντας στον θεατή τη δυνατότητα της επιλογής. Αυτό που λείπει όμως σήμερα, αναφέρει με ανησυχία, είναι ένας κινηματογράφος που να καταπιάνεται με τρόπο άμεσο και σαφή με τα σύγχρονα παγκόσμια προβλήματα. Θέματα οικολογικού ενδιαφέροντος πχ. -παρά τα βήματα που έγιναν φέτος από την κινηματογραφική βιομηχανία προς αυτή την κατεύθυνση- δεν αφορούν και δεν αγγίζουν ακόμα το ευρύ κοινό, και ο κινηματογράφος θα όφειλε να είναι το μέσο που θα δώσει αυτό το μήνυμα.

Το δεύτερο πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει ο σύγχρονος κινηματογράφος, είναι κατά την κα. Μάρκοβα, η παγκοσμιοποίηση, τόσο η οικονομική όσο και η πολιτισμική. Είναι πλέον ορατός ο κίνδυνος να χαθούν οι ρίζες και οι ιδιαιτερότητες του καθενός πολιτισμού, όταν ισχυρότερες οικονομικά χώρες, όπως η Αμερική, "καταπίνουν" και εξαφανίζουν πολιτιστικά χώρες με μακρά ιστορία και μοναδική κουλτούρα. Γι' αυτό και τέτοια αποκεντρωμένα διεθνή φεστιβάλ, όπως αυτό της Δράμας είναι ζωτικής σημασίας.

Το γούστο καλλιεργείται, μας είπε με έμφαση, και βέβαια κινδυνεύει και να διαστρεβλωθεί από τυχόν λανθασμένες επιλογές. Γι' αυτό και στους μαθητές της συχνά απαγορεύει να παρακολουθούν πολλές ώρες τηλεόραση και τους ωθεί στον κινηματογράφο. Όσο για το ρόλο του κριτικού, η θέση της είναι κατηγορηματική: ο κριτικός οφείλει να συνδέει τον δημιουργό και το θεατή. Και αυτός είναι και ο ρόλος τέτοιων φεστιβάλ, γιατί ο κινηματογράφος είναι πάνω απ' όλα επικοινωνία. Δεν γίνεται για το δημιουργό, αλλά γίνεται πάντα σε συνάρτηση με το θεατή. Αν ο σκηνοθέτης δεν μπορεί να μεταφέρει το μήνυμά του, γιατί να κάνει σινεμά; Το γεγονός όμως ότι το μήνυμα και οι εικόνες είναι συχνά δύσκολες και δυσερμήνευτες, δεν θα πρέπει να απωθεί τους θεατές, αλλά να τους προκαλεί ακόμα περισσότερο μέσα στην αίθουσα. Και εδώ είναι που παίζει καταλυτικό ρόλο ο κριτικός, που καλείται να προσκαλέσει το ευρύ κοινό, ανοίγοντας δρόμους επικοινωνίας και κατανόησης.

Όσο για τη μικρού μήκους ταινία ειδικότερα: Διαπιστώνει πως ως φόρμα έχει πολλές αρετές που θα την έκαναν αρεστή στον πολύ κόσμο: είναι σύντομη και συνήθως περιεκτική, ικανοποιώντας έτσι εύκολα τους συχνά ανυπόμονους θεατές. Συγχρόνως όμως είναι ένα έργο δύσκολο για το δημιουργό, που καλείται να είναι ακόμα πιο ακριβής, πιο σαφής και κατανοητός σε ένα εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα.

Μαριάννα Πάντου

Olga Markova

Cinema is communication

Torrential speech, but also concise...edgy and suggestive. The Grande Temoine of this year's International Competition Section of the Drama Festival, Olga Marcova, a film critic and reporter, an old acquaintances of the Festival (her last visit was last year, as a member of the jury), is an expert like few others in the art of the cinema and the ability to judge. Having participated in numerous film festivals all over the world, she underlines the necessity of their existence now more than ever and stresses the emphasis that should be placed to the festivals of the Balkan Peninsula. The Festivals of Belgrade, Sofia and, of course, Drama, have always included select films of world interest in their programs, as well as experimental and novel ideas, giving a number of options to the viewers.

However, what is missing today, she worriedly mentions, is a kind of cinema that deals in a direct and clear manner with the modern problems of the world. Matters like ecology - even though there were some steps towards that end this year - do not interest and do not touch the wide audience, and the cinema should be the medium to convey a message like that..

The second problem that modern cinema is called to face, according to Mrs. Marcova, is globalization, both financial and cultural. Nowadays, there is a clear danger of losing the roots and the individualities of each culture, when the more financially robust countries, like the USA are "swallowing" and culturally obliterating countries with long histories and cultures. That is the reason that Festivals in urban areas like Drama are vital in that respect.

Good taste is something that can be developed, she emphatically told us, and there is a natural danger of distortion in cases of wrong choices. That is the reason that she often forbids her students to watch television for many hours and pushes them towards the cinema. As for her role as a critic, her position is adamant: the job of the critic is to connect the filmmaker to the viewer. And that is also the role of such festivals, because the cinema is communication. It is not made for the joy of its creator, but rather for the consideration of the viewers. If the director cannot convey his message, why should he bother with film-making? However, the fact that the message and the images are often difficult and hard to interpret should not turn the viewers away, but should rather lead them back into the movie theaters. And this is where the film critics should play a leading role, in helping the viewers by opening paths of communication and understanding.

What about short films? She mentions that the format offers many virtues that could make it attractive to the wider public: it is brief and often concise, thus satisfying impatient viewers. However, it often poses difficulties for the filmmakers, who are called upon to be very precise, more clear and understandable in an extremely short time period.

Marriana Randou

Χάρης Παπαδόπουλος

Ας φτιάξουμε ένα μέτωπο υπεράσπισης του νέου ελληνικού κινηματογράφου

Ο Χάρης Παπαδόπουλος δεν είναι νέος στο χώρο του ελληνικού σινεμά. Έχει δουλέψει με πλείστους όσους σκηνοθέτες επί μακρόν και έχει σκηνοθετήσει επιλεκτικά φιλμ, με πιο γνωστό του έργο το "Προς την ελευθερία". Έχοντας μαζέψει πολλές εμπειρίες στα επτά χρόνια που βρίσκεται στη θέση του Προέδρου της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών είναι ο πλέον αρμόδιος για να μας μιλήσει για τον ελληνικό κινηματογράφο και το μέλλον της μικρού μήκους ταινίας.

Ως πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων σκηνοθετών πώς βλέπετε γενικότερα το ελληνικό σινεμά και ειδικότερα τη μικρού μήκους ταινία; Αυτά τα δύο είναι ενιαία. Η ταινία μικρού μήκους είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ελληνικού σινεμά. Δε θεωρώ δηλαδή πως είναι μια διαδικασία για να περάσει κανείς στη μεγάλη, αλλά αυτόνομο στοιχείο. Μια ταινία έχει διάρκεια όσο πρέπει να έχει. Έχω δει ταινίες ενός λεπτού και βαριέμαι και τριάντα λεπτών που δε βαριέμαι. Εγώ πάντως θα έλεγα ότι υπάρχουν νέοι και καλοί δημιουργοί. Το θέμα είναι να μπορέσουν αυτοί οι άνθρωποι να εκφράσουν τη δυναμική, την άποψή τους. Νομίζω ότι υπάρχει μια αντίστιξη δύο πραγμάτων. Από τη μία στέκονται οι δημιουργοί που έχουν διάθεση για να γίνει μια έκρηξη στον νέο ελληνικό κινηματογράφο και απ' την άλλη υπάρχουν κάποια στοιχεία που κάνουν αυτήν την έκρηξη, αυτούς τους δημιουργούς να μη μπορούν να αποδώσουν.

Ποια θεωρείτε πως είναι αυτά τα στοιχεία; Είναι θέμα καταρχήν χρηματικό και κατά δεύτερον αφορά τη διανομή, την προώθηση. Πρέπει να υπάρχει και μεγαλύτερη κρατική χρηματοδότηση, αλλά και η ευκαιρία στους νέους να αποτύχουν. Ειδικότερα από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου που δεν είναι κανένας ιδιώτης παραγωγός για να ελέγχει τα χρήματα και τις διάρκειες. Θεωρώ πως είναι πολύ σπουδαίο κάποιος να αποτυχαίνει. Πρέπει να δίνουμε ευκαιρίες γιατί οι νέοι κινηματογραφιστές είναι άνθρωποι που μαζί με την τέχνη θέλουν να αλλάξουν και τον κόσμο. Ο πολιτισμός είναι σαν την άμυνα. Το θέμα πρέπει να το δούμε με προοπτική και όχι κοντόφθαλμα. Θέλουμε τέχνη κι όχι σουπερμάρκετ. Τον Μάιο κάναμε ένα εξαιρετικά επιτυχημένο συνέδριο. Εκεί συζητήσαμε για έναν νόμο που θα δίνει ευκαιρίες σε όλους και θα αυξήσει τα κονδύλια. Νομίζω ότι με τον καινούριο νόμο θα αλλάξει όλο το τοπίο. Ήδη συντάχθηκε μια προπαρασκευαστική επιτροπή στο ΥΠ.ΠΟ. που επεξεργάζεται τα πορίσματα μας. Ας φτιάξουμε επιτέλους όλοι μαζί ένα μέτωπο υπεράσπισης του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου.

Αλέξανδρος Μιλκίδης

Haris Papadopoulos

Let's create a front to defend the New Greek cinema.

Haris Papadopoulos has a long story in the greek cinema. He has worked with many directors for a long time and has also directed films on his own, his most famous work being "Towards freedom". President of the Association of Greek Directors for the last seven years, he has gathered many experiences and is the most qualified person to talk about the greek film industry and short films in general.

As president of the Greek Directors' Guild, what do you think about Greek cinema in general, and specifically short films? These two are actually parts of the same concept. The short film is an integral part of Greek cinema. By that I mean that I don't consider it as a process through which someone makes the transition to feature films, but an independent medium. The duration of a film is as much as it should be. I have seen one-minute films that bored me and thirty-minute films that were very interesting. I would venture to say that there are many young and good filmmakers. The matter is to enable these people to express their dynamic, their perspective. I think that we are faced with a conflict between two matters. We have the filmmakers on one side, who would like to see an explosion in the New Greek cinema and on the other side we have some elements that make this explosion, these filmmakers to not be able to perform.

Which are these elements, in your opinion? First of all, it is a matter of finances and second, it is a matter of distribution and promotion. There should be more funding from the state, and young filmmakers should be given the benefit of the doubt, they should be allowed to fail. Especially on the part of the Greek Film Center, which is not a private producer who would exercise strict control over finances and durations. I think that failure is a very important part of the process. We should be able to give second chances, because young filmmakers are people who along with their art would also like to change the world. Culture is like defense. The important part is to look into its long-term perspective and not be shortsighted. We want art, not a supermarket. In May we held a very successful conference, where we discussed about a law that would give opportunities to all interested parties and would increase funding. I think the new law will totally change the landscape. A preliminary committee has already been formed at the Ministry of Culture to evaluate our conclusions. Let's unite to create a front to defend the New Greek cinema.

Alexandros Milkidis

MUNICIPAL ENTERPRISE
DRAMA SHORT FILM
FESTIVAL

MINISTRY OF CULTURE
MUNICIPALITY OF DRAMA

subtitles

DAILY NEWSPAPER OF THE 30TH GREEK AND 13TH INTERNATIONAL DRAMA SHORT FILM FESTIVAL
ISSUE NUMBER 07 / SUNDAY 23 SEPTEMBER 2007

Time for the awards

Starting with the press conference about the course of the festival, we have entered the final stretch. For another year, the interest of the Mayor of Drama and President of the Festival, Thomas Margaritis, was centered on the Tobacco Warehouse on Perdika Street and the need to finally finish this project and make that the home of the Festival in future years. The nomination of the former President, Margaritis Tzimas, for the position of Minister of Macedonia and Thrace is an excellent step towards that direction. An even better step was the signing of a twelve year funding lease by the Ministry of Culture, as stated by the Art Director, Antonis Papadopoulos...

The Closing Ceremony marks a farewell to the Festival that just finished and a welcome to the next one. Many of you who are holding these pages are probably sitting in the Municipal Hall in order to watch the award ceremony, which will officially mark the end of this year's Festival. So which are the awards that will be given tonight? Starting from the parallel awards, both the Greek Association of Film Critics and the Association of Technicians of the Greek Cinema and Television reward the best creations according to the members of their judging committees that are in Drama. We also have the Motivational Awards of the Greek Film Center, which will be given by a special three-member jury to three directors and will be accompanied by a grant of 3.000 Euros, while the Greek Film Center has also instituted the award for best "socially provocative" film, which will be accompanied by a grant of 5.000 Euros. As for the main awards, there will be two awards to the best fiction films (4.500 and 2.350 Euros respectively), one award for the best documentary (2.950 Euros), one award for the best student film (2.950), one award for the Greeks of the World (5.000 Euros), one award for the digital section (4.990 Euros), the "Dinos Katsouridis" award for best new director, accompanied by technical support for the winning director's next film, and a special award for the best production (3.000 Euros). Also on schedule: an honorary mention in photography, which will be accompanied by 20 rolls of 16 mm Kodak film, donated by Nikos Kavoukidis, and technical support for the next film of the winning director, as well as honorary mention of the best female performance, sponsored by the Municipality of Agia Paraskevi in Attiki (900 Euros). Closing my report on the upcoming awards, the 13th International Festival will give the Grand Prix award (2.950 Euros), the Second Award for best film (2.350 Euros), the award for Best Balkan Film (2.350 Euros), the EFA - UIP award (2.000 Euros) and the award for Best Animated Film (1.470 Euros).

And this is where we must part. With the two Grand Temoins and the President of the Association of Greek Directors prominently featuring on today's edition, the "Subtitles" look forward to seeing you next year, without any more flashbacks to the glorious past, but with the certainty of an even fuller schedule. For the time being...let the dance begin!

Dimosthenis Xifilinos

